

Котилися вози з гори

Чурай Маруся

Котилися вози з гори, та в долині стали,
Любилися, кохалися, та вже перестали.
Любилися, кохалися, щоб мати не знала,
Не дай Боже розійтись, як та чорна хмара.
Чорна хмара розійдеться, і дощу не буде,
Ми з тобою розійдемося — любощів не буде.
Ой у полі конопелька, верхи зелененькі.
Покидає милий милу — вороги раденькі.
Не тіштеся, воріженьки, не тіштеся з того,
Коли буде Божа воля, то буду я його!

Постійна адреса: http://ukrlit.org/churai_marusia/kotylysia_vozy_z_hory